

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

II. Promulgatio Canonizat. B. Francisci Borgia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

†
†
†

P. Cardinalis Prodatarius.
F. Cardinalis Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

II.

Promulgatur Canonizatio B. Francisci Borgia Societatis Jesu, jamdiu a Clemente X. peracta.

Similes sunt huic constitutiones precedens & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1671., April. 12. P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 4. Junii
1724. An. 1.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit aequitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum, literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Romana Ecclesia cui nullis exigentibus meritis nostris, ineffabile Dei Consilium præfere Nos voluit, ex veteri Disciplina, & ex Constitutionibus Apostolicis in Sanctorum Canonem eos solemniter ritu, referre consuevit, qui suarum virtutum exemplo Christianos ad viam salutis per majorum vestigia alacrius incurrendam accederent.

B. Francisci encomia.

§. 1. Quumque multi peculiari aliquo vitæ genere, ut plurimum excelluerint, unus Franciscus Borgia seculo decimo sexto repertus est, quem in variis, multisque ordinibus constituti, ut certum salutis ducem sequi possent; Optimates enim, & Viri Principes, quique rem publicam gerunt in eo habent, quæ sibi in omni vitæ suæ cursu imitanda proponant, magna quoque habent, qui Regum gratia florentes in summorum Dignitatum fastigio positi sunt conjugio societati æque, ac eodem soluti adolescententes pariter, Juvenisque Viri Deo dicati, Cæterisque quoque Religiosis præpositi. Hi ad unum omnes in Francisco tenent, quæ ubertim, & tuto moribus, & actibus suis exprimere possint; Etenim ille, Deo volente singulas has personas miræ vitæ sanctimonia comitibus miraculis representavit, unde factum, ut viri Dei virtutum, & signorum constanti fama quotidie aucta felicis recordationis Romani Pontifices Antecessores Nostri Paulus V., atque Urbanus VIII. de illo Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando consilium inierint, permoti etiam Catholicorum Regum Hispaniæ ferventibus votis huic Sanctæ Sedi Apostolicæ expositis, quod tandem pie memoriæ Deceptor Noster Clemens Papa X. ad canonicos ritus veteri traditioni, & Pontificia auctoritate receptos, tota Ecclesia plaudente, complevit.

Ejus vita, & mores, in primisque ortus an. 1500.

§. 2. Inter præcipuos Hispaniarum Dynastas Gandiæ Duces, quæ est gens Borgia, numerantur, eam multiplices dignitates claræ, & per celebrem reddiderunt, clarior tamen evasit, ex quo Magnus Dei Servus Franciscus parentibus Joanne Gandiensi Duce III. & Joanna ex Alphonso Ferdinandi Regis Catholici filio progenita in lucem prodit anno Christi Domini millesimo quingentesimo, decimoquinto Kalendas Novembris, quem diem Beati Apostoli Simon, & Judas martyrio nobilitarunt, Francisci locus natalis fuit Gandiæ Borgiæ Domus avitum Oppi-

dum ad oram Balearici Maris in Conseranis Populis Hispaniæ Tarraconensis in Diocesi, & Regno, quæ a Valentia principe Civitate appellantur: Pia Mater, quod præfenti ope Seraphici Confessoris Beati Francisci vitæ discrimen in filio pariendo evasisset, Franciscum in Baptismate dici voluit, quod nomen tunc primum in Domo Borgiæ fausto omine futuræ ejus Sanctitatis auditum est. Patris Soror, & Mater, quæ erat Ferdinandi Regis Catholici Consobrina inter clarissimas Virgines eximia pietatis laude conspicua animo adolescentis Christianæ perfectionis igniculos injecerunt, qui puerilibus annis Domi traditis, & cum iisdem Dei Sponsis ex prædonum manibus ereptus apud Avunculum Archiepiscopum Cesaraugustanum Alphonsum Aragonum, & Catherinam Joannæ Regiæ filiam postea Joanni III. Lusitanæ Regi nuptam liberaliter educat; inde in Aulam Caroli V. Augusti profectus salutis animæ suæ memor se undequaque immaculatum servavit, matronas officii causa, non nisi aspectu cilicio præcinctus adire solitus: Caroli Conjugæ Isabella Augustæ admittente Eleonoræ a Castro lectissimæ Virgini Lusitanæ de sanctioris vitæ instituto, nihil unquam remittens, matrimonio sociatur. Pulchra, & copiosa prole donatus ab ea, quam inierat pietatis regula animum Domi, forsive nunquam avertit Cælestibus meditandis diu, nocturne occupatus Sara Synaxi, quolibet octiduo, non sine lacrymis muniri solitus. Sublatæ Isabellæ Augustæ Granatam funeris deducendi Francisci onus imponitur, cujus Cadaveris, ut publica fide recognosceretur hudata facies diformitate sua tantum ei terrorem incussit, ut Divina luce illustratus de terrenis rebus si conjugi superesset omnino deferendis apud se constituerit, postmodum dicere solitus mortem Augustæ sibi vitam attulisse. Cataloniæ cum imperio præfectus eam cogitationem ardentius fovit, ibique Populorum felicitati ita studuit, ut Patris Patriæ elogio tanquam Reipublicæ bono natus honestari meruerit, magnam auri vim in pauperes erogavit, piam Sacrarum Virginum, & Virorum familias elemosynis auxit; sed & in primis, qui ex summa fortuna ad extremam inopiam devenissent clamavit: Consilio pridem animo insum saepe recogitans, atque uni Deo meditando inhaerens diluculo quinque horis de genu quotidie orare frequenti Divinæ mensæ accubitu jejuniis vacare recreari consuevit. Tunc ei Beatum Ignatium regularium Presbyterorum Societatis Jesu, cui postea nomen dedit parentem, & Conditorem prima occasio de tantis rebus scripto consulendi cælitus data est. Patre optimo, atque ipsa Conjugæ piarum omnium exercitationum socia orbatus, & domum redux suorum Gandiensem solatio, & securitati prospexit, Nosocomia instauravit, Cenobia construxit, Gymnasia pro Mauris Christiane educandis erexit, sacras ades vasis aureis, argenteisque pro dignitate locupletavit. Deque veteri vitæ proposito perficendo secum animo statuens salubria in hoc sibi consilia divinitus dari per bonorum hominum preces flagitavit. Deus tandem Servi sui votis arrisit, inque Societatem Jesu se rapi sensit: Quod enim recens orta Religio, & ab origine ardentior vulgo etiam, adhuc ignota esset, nullusque in ea ambitiosis hominibus dignitatum locus pateret, Francisco summos honores fugienti aptissima visa est orationi intentus, hæc animo agitans septem totos dies tiaram capiti suo imminentem aspexit, veritusque, ne Ecclesiæ dignitatem portenderet Deum enixe obtestari non desistit, ne honores, quos fugeret alibi offenderet. Post defunctos duos fratres suos S. R. E. Cardinales, cum eandem sacram Dignitatem per Antecessores Nostros Romanos Pontifices ultro oblatam ab se repulisset, tiara illa Propositi munus in sa-

A propinquus pie, ac religiose educatur.

In aula Caroli V. se immaculatum servavit, & uxore ducta aequè pietatem coluit.

Isabella Augusta defunctæ diformitate territus, mundum deserere statuit.

Cataloniæ præfectus benignitate in omnes, caritate in pauperes, singulari in Deum pietate claruit.

Patre, & uxore orbatus, plurima caritatis, & pietatis testimonia dedit.

Divinitus in Societatem Jesu se rapi sensit, & Cardinalatum respuit.

cræ suæ

Vota reli-
giosa nuncu-
pat, & dif-
ciplinis edif-
cendis ope-
ram dat.

Romam, suis
valedicto,
proficiscitur,
ut S. Ignatii
alloquiis
fruatur.

Pontificis
beneficam in
se volunta-
tem declina-
vit.

A Pontifice
plenaria In-
dulgencia
conceditur
eis, qui ab eo
Presbyteratu
initiato cor-
pus Domini
fulciperent.

Quum So-
cietati no-
men dedisset,
pietatis, &
Christiane
humilitati
operam præ-
cipuam de-
dit.

Iterum, ac
tertio obla-
tam a Ponti-
fice, & Caro-
lo V. Cardina-
latus dig-
nitate re-
puli.

Varias Pro-
vincias pro
luccandis
Deo anima-
bus iustravit.

cra sua familia indicatum, postea cognovit. Ad-
huc Gandiæ Dux per fel. re. Paulum PP. III.
Decessorem Nostrum Beato Ignatio deprecante
permisus est, ut paucis confcis religiosa vota
nuncuparet. Quadriennium rebus suis compo-
nendis a Pontifice præfinitum, disciplinis gra-
vioribus sacro homine dignis singulari modestia
publice perdiscendis impendit, quo elapso, &
per fel. re. Julium PP. II. Anno Jubilæi Christi-
anis indicto, Franciscus limina Apostolorum fre-
quentaturus, utque Ignatii invitantis alloquiis
frueretur, & Caroli V. beneficam erga se vo-
luntatem declinaret suis valedicens Romam eo
animo cogitavit, ut natale solum deinceps nun-
quam repeteret, qui ad aliam Patriam caelestem
nimirum summa contentione properaret, idque
sanctè servavit, etiam sedente Antecessore No-
stro Pio PP. V. in legatione Cardinalis Alexan-
drini ad Catholicum Hispaniarum Regem Philip-
pum II. illum digressus. In sacro itinere ad Ur-
bem, quod assidua preces, divini que sermones
minuebant juxta, ac Romæ positus ignorari,
quam honorifice excipi maluisset, ingentem in eo
pietatem submissumque spiritum, qui Beati Igna-
tii complexui amplissima, & magna quæque post-
poneret. Urbs tota suspexit Menses quatuor lu-
strandis Basilicis Deo sacris, omnique pietatis
genere cum Ignatio Romæ transegerat, cum de
se Cardinalium Senatui adscribendo apud Julium
agi subodoratus eodem Ignatio auctore Ponti-
ficis oculis propere se subducens in Hispaniam re-
versus est, ubi Caroli V. propositum ejus lau-
dantis auctoritate rebus, & titulis suis Gandien-
sibus universis Carolo filio transcriptis se penitus
abdica vit, regularem Societatis Jesu Clericum
induens, & Davidicum illud lætus ingeminans,
*Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo bo-
stiam laudis.* Presbyteratu initiatus, primum Deo
sacrificium Loyolæ in Cantabria Ignatii patriæ, &
pietati hoc tribuens privatim obtulit, mappis Lu-
dovicæ sororis acu pictis in ara usus. Quia vero
Julius Pontifex hoc speciatim induiserat, ut cum
primum publice sacris operaretur, quotquot
peccatorum confessione rite expiati ex ejus manu
Corpus Domini sumpsissent, plenariam veniam
perciperent, Vergeræ oppido id factum, quo tot
homines rei fama ducti advenerunt, ut sacra æde
licet magna nequaquam eos capiente in ara sub
dio excitata celebrare debuerit, tot ad sacram
Mensam accedentibus, ut meridiana hora longè
transierit. Postea Concionem habuit, & Cle-
ro, ac Populo suppliciter procedente Sanctissi-
mum Eucharistiæ Sacramentum gestavit. Ad So-
cios inde reversus majori sane Sanctitati excol-
lendæ operam dedit precandi studio horas octo
quotidie largitus, vilissima quæque munia ultro
subire non dedignatus, stipem vicatim, & ostia-
tim nudo capite, & pedibus palam mendicans,
& pauperibus, ac Nosocomiis distribuens, humi
quoque, vel in tabulis cubans. Fama tantæ piau-
tatis Aulas Regias pervagante quamplurimi il-
lum adire, deque salutis negotio consulere visi
sunt, complures pariter Summates præsertim
Francisci exemplum secuti Religiosis familiis se
devoerunt: Sed Julius Pontifex, & Carolus V.
tantam virtutem in Cantabris delitescere indig-
num rati consilium de illo inter S. R. E. Cardina-
les cooptando certatim incassum tamen, quod
postea sæpe numero quoque factum inierunt.
Ignatius, qui Sociis aditum ad honorem legibus
latis obstruxerat, Julii pedibus advolutus, ne
invito, atque inscio honorem deferat, neve oblatum
capere cogat, nascenti Sodalitati hoc saltem
benignus tribuat libello supplice, & lacrymis
coram exorat, & permagna Francisci læticia im-
petrat, qui, & grati animi testes literas ad Pon-
tificem dedit. Non autem illum Ignatius latere
permisit; Viri enim singulari prudentia in lu-
crandis Deo animabus, & Sanctitate perspecta,

sacras Conciones habiturum varias Civitates, &
regiones adire, & multarum Provinciarum,
quas licet incommoda valetudine usus, pedes obi-
vit cum amplissima facultate Commissarii Gene-
ralis officio fungi mandavit, quæ omnia magno
rei Christianæ bono peracta sunt. Postquam ve-
ro Carolus V. morbo languentem Misericordiæ
Dei commemoratione erexisset, & defunctum
funebris sermone laudasset suæ voluntatis, quam
ratam haberi vellet exequenda supremis tabulis
per eum nominatus a re. me. Antecessore nostro
Pio Papa IV. Romam advocatur, ubi Societatis
Præposito Generali Jacobo Lagnio ad Tridentinum
Concilium ire jussu Vicarii Generalis mu-
nus Francisco imponitur. Mox Jacobo ad Ur-
bem reverso Assitens pro Hispania, & Lusitania
eligitur, postea Lagnio e vivis sublato, iterum
Vicarius Generalis, & demum totius Ordinis
Præpositus magna suffragiorum consensione in-
vitus renunciat, quo in munere Societatem
septennio sanctissime rexit, inque obsequiis Apo-
stolicæ Sedis vitæ cursum, quod maxime opta-
verat, consummat. Pius enim Papa V. Cardina-
lem Alexandrinum in Hispaniam, Lusitaniam,
& Galliam pro re Christiana tuenda ad sacrum
fœdus in Turcas percutiendum mittens consilio-
rum ei comitem, & participem Franciscum ad-
jungit voluit, & Pontifici jubenti vir pius, quam-
vis laboribus æfferimis, penitentis, & morbis
prope confectus alacriter paruit, Romam redux
oculis, & manibus in Cælum sublatis, lætus
exclamavit, *Nunc dimittis servum tuum Do-
mine.* Mox biduum a reditu longa ægrotatio-
ne, multisque incommodis fractus, quæ tamen
illum impedire non potuerunt, quin Romam ad
supremum, & jam imminentem mortalis vi-
tæ suæ terminum festinaret susceptis præsentii
animo, & summa Religione Ecclesiæ Sacramen-
tis, ac Pontifice Gregorii XIII. fe. me. Antec-
cessoris nostri benedictione munitus plenus vir-
tutum, & meritum inter sodalium amplexus
piissimam animam Cælo reddidit Anno Christi
Domini Millesimo Quingentesimo Septuagesimo
secundo Kalendis Octobribus. Dei Servus a bea-
tis, & spectatissimis Viris Ignatio Loyola, Pio
Papa V., Carolo Borromeo, Francisco Saleño,
Sacra Virgine Terefia a Jesu, aliisque quamplu-
rimis factus magnam ubique virtutis, & Sancti-
tatis famam reliquit.

§. 3. Miracula etiam multa subsecuta sunt,
quæ precibus accedentibus Philippi III. Hispa-
niarum Regis Catholici, & magnorum Præfulum,
atque Academicarum Hispaniæ Paulum Pa-
pam V. permoverunt, ut ob tantum Dei famu-
lum in Sanctorum Canonem referendum sum-
marum ejus virtutum, & eorumdem miraculo-
rum examen rite institui posse concederet, quo
absoluto, Urbanus VIII. eum Beatorum Ordini
adscribendum sancivit, largitus quoque, ut
de illo Missa, & Officium omnes Societatis Jesu
Religiosi, ubique recitare possent, ac mox ut
in eorum Ecclesiis idem omnibus Presbyteris
agere liceret. Interim sub aliis inclyæ me. Antec-
cessoribus Nostris Innocentio X., Alexandro
VII., & Clemente IX. signa post Francisci Beati-
ficationem patrata in examen ex Constitutio-
nibus Apostolicis adducta, & undequaque pro-
bata sunt. Decretum tamen de illo in Sancto-
rum tabulas referendo, quod Clemens IX. morte
præreptus vulgare non potuerat, ejus Suc-
cessor Clemens X. rite vulgavit exorantibus il-
lustris me. Leopoldo electo Romanorum Impera-
tore cum Coniuge Augusta, Carolo II. Hispa-
niarum Rege Catholico, aliisque viris Principibus
Ecclesiasticis, & Secularibus. Quare
idem Clemens X. gestis omnibus Beati Francisci
de veteri more Apostolicæ Sedis in tribus Consi-
storiis coram se rite discussis, & comprobatis,
eum statuta die in Sanctorum fastos referendum

Quibusdam
in Societate
perfunctus
muneribus,
tandem Præ-
positus Gene-
ralis re-nun-
ciatur.

Consiliorum
comes, &
particeps
Cardinali
Alexandrino
Legato Apo-
stolico ad-
junctus est a
Pio V.

Romam re-
versus diei
tuum obiit
1572.

Ab Urb. VIII.
Beatorum Or-
dini adscri-
bitur fuit.

A Clemente
X. exoranti-
bus Leopoldo
Imperato-
re, Carolo II.
Rege Catho-
lico, in San-
ctorum fastos
relatus est
una cum 4.
aliis Beatis.

pronunciavit. Itaque Dominica secunda post Christi Domini resurrectionem pridie Idus Aprilis Pontificatus sui Anno Primo cum in Sacrosanctam Basilicam Beati Petri Principis Apostolorum solemniter peracturus processisset, semel iterum, & tertium iteratis ad Deum precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum pro Francisco Borgia Sanctorum Confessorum Canonum adscriben. unanimi omnium acclamatione, & suffragio post sacros Hymnos, precesque ad Deum pie fufas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocata ad honorem Sanctæ, & individue Trinitatis, exaltationem Fidei Catholice, Christianæque Religionis amplificationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Beatum Franciscum Borgiam Societatis Jesu Presbyterum Hispanum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, omniumque virtutum magnitudine, ac miraculorum excellentia cumulate confiterat una cum Beatis Confessoribus non Pontificibus Philippo Benito, Cajetano Thieneo, Ludovico Beltrando, & Virgine non Martyre Rosa a Sancta Maria Sanctum Confessorem esse decrevit, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonum adscripsit, atque in posterum ab universis Christianis tamquam vere Sanctum colendum, invocandum, honorandumque statuit, & definivit ad ejus honorem sacras aedes, arque Altaria, ubi incruentum Sacrificium Deo offeratur construere, & dici, quotannis quinto Nonas Octobris illius memoriam, ut Sancti Confessoris non Pontificis pie coli, atque officio, & Missa ritu S. R. E. honorari pronunciavit ad hoc eadem sua Apostolica auctoritate universis, & singulis Christianis, qui dicta die ejusdem Sancti Confessoris Sepulcrum, & Corpusculum devote visitassent annos septem, & totidem quadragenas, infra vero octavam quadraginta dies de junctis, seu debitis poenitentis misericorditer relaxavit. His peractis Deum Patrem aeternum, Regemque Glorie Christum Dominum Patris sempiternum Filium, Sanctumque Paraclitum Spiritum unum Deum, atque unum Dominum hymnis, & laudibus veneratus peculiari oratione in honorem Beati Francisci Borgie ad Deum cantata Missa in Ara maxima super Confessionem Beati Petri cum ejusdem Francisci commemoratione celebravit, omnibus Christianis tantæ ceremoniæ presentibus peccatorum Indulgentiam largitus.

§. 4. Ne vero de hujusmodi Clementis Patris X. Decreto Apostolico, Definitione, Sanctione, Relatione, Concessione, cæterisque præmissis; propterea quod ab eodem Clemente, & ab ejus Successoribus Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ mem. Romanis Pontificibus Decessoribus nostris literæ decretales de more conscriptæ, & promulgatæ non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet hæsitari. Nos, qui meritis licet imparibus disponente Domino in Cathedra Beati Petri iisdem successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, concessio, cæteraque hæcenus memorata a jam die pridie Idus Aprilis Anni millesimi sexcentissimi septuagesimi primi, suum undequaque, & plenarium consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente Papa X. literæ Decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

§. 5. Volumus autem, ut præsentis literæ ad probandum Decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probatio-

nis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impressa manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eadem ubique fidem obtineant, quam hæc nostræ obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relaxationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo sepringentesimo vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

† Ego Benedictus Catholicæ
Ecclesiæ Episcopus.

†
†
†
† Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Card. Barberinus.

†
† Ego Laurentius Episcopus Tusculan. Cardinalis Corsinus.

†
† Ego Joseph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripantes.

†
† Ego Philippus Antonius Tit. S. Cecilia Presbyter Card. Gualterius.

†
† Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

†
† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbine Presbyter Cardinalis Zondadari.

†
† Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Translyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.

†
† Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.

Erab eodem concessæ Indulgentiæ in ejus die festo.

Causæ hujus Constitutionis.

Promulgatio recentis Canonizationis S. Francisci.

Claufulæ.

- †
- †
- † Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.
- †
- † Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
- †
- †
- † Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
- †
- †
- † Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
- † Ego Josephus Tit. S. Susanna Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
- † Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.
- †
- † Ego Alvarus Tit. S. Bartholomei in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
- †
- † Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteris.
- † Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
- † Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefsebi.
- † Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.
- †
- †
- †
- † Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
- † Ego Josephus Rhenanus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
- † Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteris.
- † Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
- † Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.
- † Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.
- † Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.
- † Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
- † Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
- †
- † Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.
- †
- †
- †
- †
- †

P. Card. Prodaturus.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Capistrano Ord. Minorum de Observ. ab Alexandro VIII. jam pridem peracta.

Similes sunt huic Constitutiones precedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1690. Oct. 16. Pont. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejus Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

§. 1. A largitore omnium bonorum in summo Ecclesiæ fastigio constitutus felices recordationis Antecessor Noster Alexander Papa VIII. pro sua pastoralis vigilantia illud unum præ omnibus sibi incumbere admadvertit, ut pro Domo Israel Speculatoris officium impendens, populos sibi commissos duceret in vias Domini. Hoc autem se præstiturum putavit, si ex ritu, & disciplina S. R. E. recognitis, & comprobatis eorum virtutibus, qui vitæ Sanctimoniam cæteris antea præluxerant, pietatis ardorem eo magis in Christianorum cordibus accederet, quo vitam, a Viris justis pie actam, in universa Ecclesia luculentius spectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei Servis, qui moribus vere Christianis jamdudum venerandi habebantur, Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantia nuncupantur, multis magnisque virtutibus, & signis ubique percelebrem, rite in Sanctorum Canonem sibi referendum existimavit.

§. 2. Capistrani Marforum Oppido in agro Aquilano, inque Episcopatu Sulmonensi ortus est Joannes anno Christi Domini 1385. In gymnasio Perusino Christianis, & liberalibus disciplinis instructus, aliquando rempublicam gessit; sed postea Dei monitu ad sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui a Regulari observantia nuncupantur, abse ferventissimis votis expetitur, quamvis repulsus durisque, & publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est anno Christi Domini 1414. In divinis literis magistro usus est beato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo nomine Jesu calumniis traductum coram piæ memoriæ Antecessore Nostro Martino Papa V. in Basilica Beati Petri principis Apostolorum strenue defendit: eumdemque ipse, & Sodalis Jacobus a Marchia per inclytæ recordationis prædecessorem Nostrem Nicolaum V. in Sanctorum Confessorum Canonem postea referendum curavit, uterque deinceps in eundem Sanctorum Canonem, & Jacobus quidem a Nobis quamprimum favente Domino referendus Joannis doctrinæ, asperitæ poenitentia, & Sanctitatis fama in dies crescente, ad multas, variasque Provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam Christianos mores, disciplinamque verbo, & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, ab Antecessoribus Nostri Romanis Pontificibus ablegatur. Idem quem diximus, Martinus V. ad compescendam verbo, & scriptis Fraticellorum sectam illum una cum Jacobo a Marchia Inquisitorem instituit; de quibus

III.

Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1.

Exordium.

Expositio facti, & Vitæ B. Joannis.

Ejus ortus 1385.

Religionem ingreditur.

In varias Provincias a Romanis Pontificibus ablegatur.

Fraticellorum sectam delevit.

Joannem